

“ಮನುಷ್ಯನು ವಿನನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೋ”

(2 ಸಮುಪೇಲ 11-16; 18)

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೇಯಲ್ಪಟ್ಟಂತ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಂತೆಯೇ, ಗಲಾತ್ಯ 6:7, 8ರಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ:

ಮೋಸಹೋಗಬೇಡಿರಿ: ದೇವರು ತಿರಸ್ಕಾರ ಸಹಿಸುವವನಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ವಿನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನೇ ಕೊಯ್ಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಶರೀರಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಿತ್ತುವವನು, ಆ ಭಾವದಿಂದ ನಾಶನವನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವನು. ಆತ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಿತ್ತುವವನು ಆತ್ಮನಿಂದ ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವನು.

ನೀನು ಮಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ನಂಬು; ನೀನು ಬಿತ್ತುವದಾದರೆ, ನೀನು ಕೊಯ್ಯುವವನಾಗಿರುತ್ತಿ. ಕನಿಕರದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿ, ನೀನು ಬಿತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿ, ಬಿತ್ತುವ ಮತ್ತು ಕೊಯ್ಯುವ ಕುರಿತಾದ ನಿಯಮವಿದು - ಒಂದು ಸಾಲಿ ನಾವು ಬಿತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. “ಮನುಷ್ಯನು ವಿನನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೋ ಇದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು.” “ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯ ಇದ್ದರೂ ಸಹ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ “ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಅವು ಬೆಳೆಯುವಾಗ, ದೇವರಿಗೆ “ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥದ್ದು, ನಾನು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು “ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತು ಕ್ಷಮಿಸು,” ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥದ್ದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು ತಡೆಯುವಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪಾಪದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಇದ್ದರೂ - ಸಹ - ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೇಳಲು ನಾವು ಬಿಳಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಂದ್ರೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ಫಲವನ್ನು ಕೊಯ್ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈ ಲೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, “ನಾನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯವನಿಗೆ ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತು! ಕ್ಷಮಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ!” “ಅಥವಾ ನಾನು, ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲಿಕ್ ಮಾಡಿ, ಸಭೆಯವರಿಗೆ ನನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗಲೂ ಸಹ, ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ!” ನಾನು ಪುನ ಪುನ ಅವರ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವದೇನೆಂದರೆ, ಪಾಪದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, - “ಮನುಷ್ಯನು ವಿನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೋ, ಅದನ್ನು ಅವನು ಕೊಯ್ಯಲೇ ಬೇಕು.”

ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗಡೆ ಬೀಳಿಸಿ - ಎಳೆ ದಾಡಿ - ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಲಿದು ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ, ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಲಿದು ಕೊಂಡವನಾಗಿಯೇ, ಇರುತ್ತಿ, ಮತ್ತು ಮುಲಿದು ಹೋದ ಕೈಗೆ, ಗಾಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ

ಸಹ, ನೀನು ಜಿತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿ.

ದಾವೀದನ ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತವ, ಕುರಿತಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ - ದಾವೀದನು ಬೆಟ್ಟಬೀದಿಗೆ ವೃಣಿಜಾರ ಮಾಡಿ, ಕಪಟತನದಿಂದ, ಬೆಟ್ಟಬೀದಿ ಗಂಡನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಅನಂತರದ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ದಾವೀದನು ಕೊಯ್ದು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮುಂದಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದು.

“ಮನುಷ್ಯನು ಏನನ್ನು ಜಿತ್ತುತ್ತಾನೋ” (2 ಸಮುವೇಲ 11; 12)

ಕೆಲವು ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ; ದಾವೀದನು ದುಖಕರವಾದ ಕೊಯ್ಯುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

2 ಸಮುವೇಲ 3ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗೋಣ. 2 ಸಮುವೇಲ 3ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದಾವೀದನು ಯೂದಾ ಕುಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಬ್ರೋನು ಅವನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಚನ 2ರಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, “ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ದಾವೀದನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು: ಜೊಜಲ ಮಗನು ಅಮೋನನು, ಇವನು ಇಜ್ರೇಲಿನವಳಾದ ಅಹೀನೋವ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟಿದವನು.” “ಅಹೀನೋವಮವಳು ದಾವೀದನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ” (ಅವನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೀಕಲಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ). ವಚನ 3ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ, “ಎರಡನೆಯವನು ಕಿಲಾಬನು, ಇವನು ಕರ್ಮೇಲ್ಯನಾದ ನಾಬಾಲನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಜೀ ಗೈಲಳ ಹುಟ್ಟಿದವನು.” ಅಜೀಗೈಲಳು ನಾಬಾಲನ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ದಾವೀದನ ಮೂರನೇ ಹೆಂಡತಿ. (ಅವಳು ಮೂರ್ಫನಾದ ನಾಬಾಲನ ವಿವೇಚಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಎಂದು ನೀವು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.) ವಚನ 3 ಈ ಲೀತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, “ಮೂರನೆಯವನು, ಅಬ್ಜಾಲೋಮನು; ಇವನು ಗೆಷೂರಿನ ಅರಸನಾದ ತಲೈ ಎಂಬವನ ಮಗಳಾದ ಮಾಕಳ ಪುತ್ರನು.” ಈ ಭಾಗವು ಸಹ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ: ಅವಳು ಮಾಕಳ, ಸಿರಿಯದ ಗೆಷೂರಿನ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಆಕೆಯ ತಂದೆಯಾದ, ತಲೈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವಿರಲಿ; ಅವನ ಕುರಿತಾಗಿ ಪುನ ನೋಡೋಣ. ವಚನ 4 ಮತ್ತು 5ರಲ್ಲಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಆ ಮೂವರಿಗೂ, ಬೇರೆ, ಬೇರೆ, ತಾಯಿಯಿರಿದ್ದರು. ದಾವೀದನು ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ: (ವಚನ 3), ಯೋಡ್ವವನಾದ ಅಮೋನನು (ವಚನ 2) ಮೂರನೆಯವನಾದ ಅಬ್ಜಾಲೋಮನು.

ಈ ಪಾಠವು ಇವರಲ್ಲಿ, ಎರಡನೆಯವನಾದ, ಅಬ್ಜಾಲೋಮನ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಲು 2 ಸಮುವೇಲ 14ನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ವಚನ 25 ಮತ್ತು 26 ಅಬ್ಜಾಲೋಮನ ಬಗ್ಗೆ ಸೇರಿರುವಂಥ ವಿವರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಚನ 25 ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜಾಲೋಮನನಂತೆ ಹೆಸರುಗೊಂಡ ಪುರುಷನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾಲಿನಿಂದ ನಡುವೆತ್ತಿವರೆಗೆ ಒಂದು ಯೋಷವಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ” (ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಲೀತಿ ವಿವರ ನೀಡಿದವರು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ!) ದಾವೀದನು ಅವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಆ ಯೋಷನೆಯು ಆತನ ಹೃದಯವನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು “ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸುರಸುಂದರನನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು!”

ವಚನ 26 ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, “[ಅಬ್ಜಾಲೋಮನ] ತಲೆಗೂದಲು ಬಹುಬಾರವಾಗುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವರುಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಅವನ ಕೂದಲು ಸರಕಾರಿ ತೂಕದ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೂಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.” ಇನ್ನೂರು ಶೆಕೆಲ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಮೂರರಿಂದ ಐದು ಪೌಂಡುಗಳು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ. ಅದರೂ ನಾನು ಎರಡು

ಪೌಂಡಿನ ಬೆಲೆಯ ಹುರುಳಿ ಕಾಯಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಬಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.² ಈಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಯಾಕೆ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ತನ್ನ ಬಾರವಾದ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸಿದನು ಎಂದು, ಅವನು ಅದನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಕಳೆದ ಸಾಲಿ ನಿನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು - ಕತ್ತಲಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿರುವೆಯೋ? ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ವ್ಯರ್ಥತ್ವವು ಈ ಮೂಲಕ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ, ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಕಾಗೆಯ ರಪ್ಪಿನಂತಿದ್ದ ಯೆಹೋವನ ಕೂದಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಹೆಮ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು.

ಈ ಸುಂದರವಾದ ಯೌವನಸ್ಥನನ್ನು! ದಾವೀದನು ಪ್ರತಿಸಾಲಿ ದಾಟಿ ಹೋಗುವಾಗ, ಅವನ ಮಗನ, ಬಳಿ ನಿಂತು, ಅವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತಲೆಯನ್ನು ನೆವಲಿಸಿ, “ಎಂಥಾ ಸುಂದರವಾದ ಮಗು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು!”

ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ಎಳು ವರುಷಗಳ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ದಾವೀದನು ಯೆರುಸಲೇಮನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. 2 ಸಮುವೇಲ 5:13ರಲ್ಲಿ “ದಾವೀದನು ಹೆಬ್ರೋನಿನಿಂದ ಯೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು, ಪತ್ನಿಯರನ್ನಾಗಿಯೂ,³ [ನುಮಾರು 10 ಮಂದಿ]⁴ ಉಪ ಪತ್ನಿಯರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು.” ವಚನ 14 ರಿಂದ 16 ರವರೆಗೆ ಇನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಮಕ್ಕಳ ಪಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ದಾವೀದನ ಕುಟುಂಬದ ವಂಶವೃಕ್ಷದ ಮೇಲ್ಭಾಗವು - ಭಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು - ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ದಾವೀದನು ಅರಸನಾದ - ಮೊದಲ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗುಂಟಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವನು ಜಯ ಪ್ರದನಾದ ಸೈನಿಕನಾಗಿದ್ದನು. ವಿವೇಚಿಯಾದ ರಾಜ ತಾಂತ್ರಿಕನು, ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಹಾಗೂ ಎಡಬಿಡದೆ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ, ದಾವೀದನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕುಟುಂಬಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ನಾವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ನೀಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀಡಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಅವನು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ 2 ಸಮುವೇಲ 11ರಲ್ಲಿ ದಾವೀದನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವು ದೊರೆಯಿತು. ಆ ಸಮಯವನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ, ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಕೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೆಸಿದಾಗ, ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಪಾಪವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದನು ಅದು ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಒಂದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಡಿವಾಣ ಇಲ್ಲದ ದುರಾಶೆಯು, ದೇವರಿಗೆ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟದ ದಾವೀದನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿತು. ಇದು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೇ. “ಮನುಷ್ಯನು ಏನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅವನು ಕೊಯ್ಯಲೇ ಬೇಕು”? ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಯ್ದನೋ? ಅವನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಯ್ದನೋ? ನಾವು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.

ನಮ್ಮ ಕಳೆದ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, “ನೀನೇ ಆ ಮನುಷ್ಯನು!” ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ನಾತಾನನು, ದಾವೀದನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ (2 ಸಮುವೇಲ 12:7). ದಾವೀದನು ಮಾನಸಾಂತರದಿಂದ, “ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅವನು ದುಃಖ ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ (2 ಸಮುವೇಲ 12:13ಎ). ಶೀರ್ತನೇ 51ರಲ್ಲಿ, ಅವನ ಬೇಸರದ ಆಳವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾತಾನನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಶೀರ್ತನೇ 32ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೃದಯದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ, “ಯೆಹೋವನು ನಿನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದಾನೆ; ನೀನು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ” (2 ಸಮುವೇಲ 12:13ಬ). ದೇವರ

ಕೃಪಾತಿಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ “ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯುಭಜಾಲಿಗಳಿಗೆ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದರೂ ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ!” ದಾಖಲೆನ ಬಾಯಿಂದ ಆರು ಪದಗಳನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು: “ನಾನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.” ಈ ಎಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ದಾಖಲೆನು ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಲಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಲಿಯಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲವು ಎಂದಿನಂತೆ ಸಲಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಐತ್ತುತ್ತಾನೋ, ಅದನ್ನೇ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ” ಪಾಪದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ.

“ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ” (2 ಸಮುವೇಲ 12-19)

12:10 ರಲ್ಲಿ ನಾತಾನನು ದಾಖಲೆನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: “ಅದುವರಿಂದ, ಕತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಐಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಅಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ 12:11: “ಯೆಹೋವನಾದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು - ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ತೆಗೆದು ನಿನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಅವನು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕೂಡ ಮಲಗುವನು.”

ದಾಖಲೆನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಅಲಸುತ್ತೇನೆ: “ದೇವರೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಧಾನಿಸು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ. ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಲ್ಲ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಮೋಡಿಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಏನನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ತನೆ, ಅದರ ಅರ್ಥ, ಕತ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಐಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?”

“ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ. ಮನುಷ್ಯನು ಏನನ್ನು ಐತ್ತುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು - ಪಾಪ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ.”

ಪಾಪದ ಮನೋಭಾವವು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ? ಪಾಪವನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, “ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು.” ದಾಖಲೆನ ಜೀವಿತದ ಸಾವಿರಾರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅದು ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಾತ್ರ, ಒಂದೇ ಸಾಯಂಕಾಲ - ಆದರೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

12:10ರಲ್ಲಿ “ಮನೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ವಚನ 11ರಲ್ಲಿ: “ಮನೆಯವರಿಂದಲೇ” “ಕತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಐಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರಿಂದಲೇ ಕೇಡು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು.” ಮನೆಗೆ ಬಿರೋಧವಾಗಿ ನಿರಂತರವಾದ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಮುನ್ನೆಚ್ಚಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಜರುಗಾಳಿಯು ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೋ, ಆ ಲೀತಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಜರುಗಾಳಿಯು ಕುಟುಂಬದಿಂದಲೇ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ದಾಖಲೆನ ಪಾಪದ ನಿಖರತೆ ಅವನ ಮನೆಯು ಜರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತತ್ತಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ದಾಖಲೆನು ಬೆಕ್ಕಬಳಿಯಿಂದಿ ನಡೆಸಿದ ವ್ಯುಭಜಾರದಿಂದ, ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡು ಮಗುವು ಹನುನೀಗಿತು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪಾಪದ, ಮೊದಲನೆಯ ಪರಿಣಾಮ. ಮತ್ತು ಈ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿದವು ಎಂದು

ನೋಡಲು, 2 ಸಮುವೇಲ 13ರನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಬಲಶ್ಚಾರ ಅಪ್ಯಾಚಾರ (13:1-19)

ಅಧ್ಯಾಯ 13ರ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಯು, ಬೈಬಲನಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ದುಖಕರವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಯಾಕೆಂದರೆ ನನಗೂ ಸಹ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು TV. ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡಿ, ಈ - ಬೈಬಲ್ - ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಪದ ಕುರಿತಾದ ಯೋಜನೆಯು, ಸಹ, ಹೊಲಸಾದುದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಹ ಹೊಲಸಾದದ್ದೇ, ಆದರೂ ಹಾಪದ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಹಾರವನ್ನು ಕಲಿಯೋಣ. ಅದುದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, “ದಾವೀದನ ಮಗನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನಿಗೆ ತಾಮಾರಕೆಂಬ ಬಹು ಸುಂದಲಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ತಂಗಿ ಇದ್ದಳು” (13:1ಎ). ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಂತರ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಕುರಿತಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಮೊದಲನಾಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ 20 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ದಾವೀದನೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳು ನೀನು ವಿನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ? “ನಾನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ದೇಶದ ಒಳತನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.” ಆದರೆ ಕುಟುಂಬದ, ಬಗ್ಗೆ ವಿನು ಮಾಡಿದೆ? ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ? ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಬೆತ್ಸೇಬಳೊಂದಿಗೆ ದಾವೀದನು ಹಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಅವನು, ಅಷ್ಟನೆ ನೀಡಲು ಅದನ್ನು ಜನರು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವನು ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾವೀದನು ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಬದಲಾಗಿ, ಯುಕ್ತಿಯ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದನು.

“ದಾವೀದನ ಮಗನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನಿಗೆ ತಾಮಾರಕೆಂಬ ಬಹು ಸುಂದಲಿಯಾದ ತಂಗಿ ಇದ್ದಳು.”⁵ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯರು ಇತರ ತಾಯಿಯರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಆದರೆ ಸುಂದಲಿಯಾದ ತಾಮಾರಳು ಅವನ ಸ್ವಂತ ತಂಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು.⁶

ವಚನ 1ನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಯೋಣ: “ದಾವೀದನ ಮಗನಾದ ಅಮ್ನೋನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದನು.” ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆವು. ಮತ್ತು ಈಗ ಮೊದಲನಾಲಿ, ಅವನ ಕುರಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಮ್ನೋನನು, ದಾವೀದನ ಮೊದಲ ಮಗನಾಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವನೇ, ಮುಂದೆ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನದ ವಾರಸುದಾರನು. ಅವನೇ ಕಿಲೀಛಧಾರಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಈ “ಅಮ್ನೋನನು ... [ತಾಮಾರಳನ್ನು] ಪ್ರೀತಿಸಿದನು.” ಇದು “ಪ್ರೀತಿ” ಪದ ನುಡಿ “ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸೋಣ.”⁷ ಅಮ್ನೋನನು ದುರಾಶೆಯಿಂದ ತುಂಜದವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಂಗಿಗಾಗಿ ಖಾಯಲೆ ಗೀಡಾಗುವಷ್ಟು ಹಾಕೊರದನು, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅರಸನ ಕನ್ಯಾಕುಮಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅರಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾಮಾರಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇಟ್ಟು, ಜೀಗ ಸಹ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.⁸

“ಆದರೆ ಅಮ್ನೋನನಿಗೆ ಯೋನಾದಾಬನೆಂಬ,⁹ ಒಬ್ಬ ಗೆಲೆಯನಿದ್ದನು” (13:3). ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ, ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಿಸುವ “ಸ್ನೇಹಿತನು” ದೊರಕುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಅನಾಧ್ಯವಾದದಲ್ಲ. ಅವನು ನಿಮಗೆ ಪೈರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಹ ನೀಡುವನು.¹⁰ ಯೋನಾದಾಬನು, ಅಮ್ನೋನನಿಗೆ “ರಾಜಪುತ್ರನೇ,

ನೀನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣನಾಗುತ್ತಾ ಬರುವದೇಕೆ?” (13:4). ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಶಿಲೇಬಧಾರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ರಾಜಪುತ್ರನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವು ನಿನ್ನದಾಗಿದ್ದರೂ, “ಯಾಕೆ ಬೇಕಾದ ರಾಜಪುತ್ರನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವು ನಿನ್ನದಾಗಿದ್ದರೂ, ಯಾಕೆ ನೀನು ಅಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ ಸಂಗತಿ ಏನು? ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದನು.”

ಅವರು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ದಾವಿದನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು ಎಂದು ಗಮನಿಸಿ. ಅಮ್ಮೋನನು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋನಾದಾಬನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ ಯೋನಾದಾಬನು ಅವನಿಗೆ, ನೀನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನಾದಂತೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೋ,

ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ - “ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ತಾಮಾರಕನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಿದ್ಧಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸು. ಆಕೆ ನನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಡುವದಾದರೆ ಊಟಮಾಡೇನು ಎಂದು ಹೇಳು ಅಂದನು” (13:5).

ಅಮ್ಮೋನನು, ಯೋನಾದಾಬನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ದಾವಿದನು, ಅಮ್ಮೋನನನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ, ಯೋನಾದಾಬನು ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಮ್ಮೋನನು ತಂದೆಯಾದ ದಾವಿದನನೋ ಯಾವುದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಲಿಲ್ಲ ತಂದೆಯಾದ, ಅರಸನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಸೀಮಿತ ಮಾಡಿದ್ದನು. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ತಂದೆಯಾಗಿರುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಹಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ತಂದೆಯವರು ಅಪರಾಧ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಚಳಕಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದಾವಿದನು ಅಮ್ಮೋನನ ಮನವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಾಮಾರಳು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೋಜನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಹೇಗೂ ಆಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಳು,¹¹ ಆದರೆ ಅವನು ಊಟ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನು ತಾಮಾರಳಿಗೆ - ಆಹಾರವನ್ನು ಈ ಕೋಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ; ನೀನಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದನು. ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, “ನನ್ನ ತಂಗಿಯೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಮಲಗಿಕೋ ಅಂದನು” (13:11). ಆಗ ಆಕೆಯು ಭಯಪಟ್ಟು ಅಣ್ಣನೇ ಬೇಡ, ನನ್ನನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಡ, ನಿನ್ನ ದುರಾಶೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಡ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.¹² “ಆದರೆ ಅವನು ಆಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದನು” (13:14). “ಅವನು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು” (NIV); “ಆತನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿದನು.”

“ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ದ್ವೇಷಹುಟ್ಟಿತು; ಅವನು ಎಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಿದ್ಧನೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅವಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದನು. ಅಮ್ಮೋನನು - ಅವಳಿಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು!” (13:15). ಯೌವನಸ್ಥೆಯರೇ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಕೆಲವು ವಿಧವಾದ ಮನುಷ್ಯರು “ಪ್ರೀತಿಯ” ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಮಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ಸೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದುರಾಶೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ, ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಬಹು ಸುಂದರವಾದದ್ದು (ಆದಿಕಾಂಡ

2:23-25; ಇಬ್ರಿಯ 13:4); ದಾಂಪತ್ಯದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ತಾಮಾರಳು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಬಿಡಬೇಡ, ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ, ತನ್ನ ಆಳಿಗೆ “ಇವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಿ ಕದ ಮಚ್ಚು ಎಂದು ಅಜ್ಜಾಪಿಸಿದನು.” [ಈಗ ಆಕೆಯನ್ನು, “ತಾಮಾರೆ ಕೆಂದಾಗಲೇ,” “ತಂಗಿ,” ಎಂದಾಗಲೇ ಹೇಳದೆ “ಸ್ತ್ರೀ” ಅಥವಾ “ಅವಳು” ಎಂದು ಕರೆದನು] “ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಕದ ಮುಚ್ಚಿ ಅಂದನು” (13:17). ತನ್ನ ಕನ್ಯತ್ವವು ನಾಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ತಾಮಾರಳು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಲಿದುಕೊಂಡವಳಾಗಿ,¹³ ಕಣ್ಣೀರಿನ, ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸುಲಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಬಿಡು ಹೋದಳು.¹⁴

“ಅಮ್ಮೋನನೇ, ನೀನು ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನೀನು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೋ? ದುರಾಶೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಾರದೆ, ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲದ ದೊರಕಿತು?” ಅಮ್ಮೋನನು ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು, “ನಾನು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಕಲಿತು ಕೊಂಡೆ.” ತಂದೆಯಂತೆ, ಮಗನು.

ಕತ್ತಿಯು ದಾವೀದನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದಾವೀದನು ಈ ಹೊಲಸಾದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಿದನು? 13:21ನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ: “ಅರಸನಾದ ದಾವೀದನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪ ಗೊಂಡನು.”¹⁵ ಅವನು ಅಮ್ಮೋನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಲ್ಲ; ತಾಮಾರಳನ್ನು ಸಂತ್ರೇಸಲಲ್ಲ; ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇಲಿಸಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಲ್ಲ. ಅವನು ಕೋಪ ಗೊಂಡನಷ್ಟೆ ದಾವೀದನ ಪುಸ್ತಕದಿಂದಲೇ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು, ಅಮ್ಮೋನನು ನೆರೆವೇರಿಸಿದಾಗ, ದಾವೀದನು ಹೇಗೆ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

“ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೋ, ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು” - ಪಾಪ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ.

ಪ್ರತಿಪಾದ (13:20-36)

ತಾಮಾರಳ, ಸ್ವಂತ ಅಣ್ಣನಾದ, ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಾಗ, ಹೇಗೂ ಅಮ್ಮೋನನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದನು. ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, ತಾಮಾರಳಿಗೆ, “ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಅಮ್ಮೋನನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿದನೇನು?” ಅಂದನು. ಯಾಕೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, ಅಮ್ಮೋನನನ್ನು ಸಂದೇಹಿಸಿದನು? ಅಮ್ಮೋನನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದನೋ? ಅಥವಾ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನೋ? ಆದರೆ ತಾಮಾರಳು, ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ, ಅಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, “ನನ್ನ ತಂಗಿಯೇ, ಈಗ ಸುಮ್ಮನಿರು” (13:20). ತಾಮಾರಳ, ಅವಮಾನವು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಂತತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತು.

“ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅಮ್ಮೋನನ ಸಂಗಡ ಒಳ್ಳೇ ಮಾತನ್ನಾಗಲ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನಾಗಲ ಆಡಲಲ್ಲ” (13:22). ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, ಅಮ್ಮೋನನ ಸಂಗಡ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲಲ್ಲ, ಅವರು ಒಂದೇ ಮೇಜಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಸುಖವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅಮ್ಮೋನನು ಇರುವಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ಒಂದು ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದಂತ ಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಲ್ಲ; ಅವನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಲಲ್ಲ “ಎರಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಷಗಳ” ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ

ಇರಲಲ್ಲ (13:23; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು)

ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಸಹೋದರಿಯು, ಬಳಲ ಬಲಹೀನವಾ ಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲೆಯೂ, ಅವನ ಆತ್ಮದಲ್ಲೆಯೂ, ದೈವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು (2 ಸಮುವೇಲ 13:32 ಗಮನಿಸಿ). ಆಗ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಎರಡು ವರುಷಗಳಾದ ನಂತರ “ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಒಂದು ದಿನ ಎಫ್ರಾಯೀಮಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲ್ ಹಾಚೋಲಿನಲ್ಲಿ,¹⁶ ಕುರಿಗಳ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಪುತ್ರರನ್ನು ಔತಣಕ್ಕೆ ಕರೆದನು” (13:23). ಕುರಿ ಉಣ್ಣೆ ಕತ್ತಲಿಸುವ ಸಮಯವು ಹಬ್ಬದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು.¹⁷ - ಆ ಜಾತಣಕ್ಕೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ತನ್ನ ಸಹೋದರ ರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು.¹⁸ ಅಮ್ಮೋನನ್ನು ಈ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಆಸಕ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮೋನನು ಅವನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಲ್ಲದೇ ಹೋದದ್ದರಿಂದ, ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸುವಂತೆ ದಾವೀದನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದನು.

ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, ದಾವೀದನನ್ನು ಸಹ ಜಾತಣಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ದಾವೀದನು ಅವನ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸದೆ ಹೋದಾಗ (ಈತನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವನೆಂದು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು), ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು, “ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ರಾಜ ಪುತ್ರನಾದ ಅಮ್ಮೋನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸು ಅಂದನು.” ದಾವೀದನು ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಲಲ್ಲ (ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವಿತ್ತೋ?), ಆದರೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲು¹⁹ (ಗೌರವಯುತವಾದ ಕೈಚಳಕದ ತಂತ್ರ). ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಅಮ್ಮೋನನನ್ನು ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ದಾವೀದನು ಅನುಮತಿಸಿದನು.

ಔತಣವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ, ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅಮ್ಮೋನನನ್ನು ಕುಡಿದು ಮತ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ನಂತರ ತನ್ನ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಆದೇಶ ಮಾಡಿದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಶಿರೀಷಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ರಾಜಕುಮಾರನು ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಉಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಜೀವಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಪಲಾಯನ,²⁰ ಮಾಡಿದರು.

“ಅಬ್ಬಾಲೋಮನೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕುಡಿದು ಮತ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಆಯುಧರಹಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ತಂತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲಂದ ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿ? ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿ?” ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು “ನನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ.” ತಂದೆಯಂತೆಯೇ, ಮಗನು.

ಕತ್ತಿಯು ದಾವೀದನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಲ್ಲ.²¹

ಓಡಿ ಹೋಗುವಿಕೆ (13:37-14:39)

“ಈಗ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಗೆಷೂರಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅರಸನೂ ಅಮ್ಮೀಹಾದನ ಮಗನೂ ಆದ ತಲ್ಮೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು” (13:37). ತಲ್ಮೆ, ನೆನಪಿದೆಯೋ? ಅವನ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯ 3ರಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಇವನು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ತಾಯಿಯ ತಂದೆ. ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಪಡುವ ಅವನ ಅಜ್ಜನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಅವನು ಗೆಷೂರಿನ ಅರಸನಾಗಿದ್ದನು. ಬಹುಶಃ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅಜ್ಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಬಲವಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಆಶಿಸಿದ್ದನು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದೂರ ಇರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು (ಗೆಷೂರೂ ದೂರದ ಉತ್ತರದಲ್ಲತ್ತು²²).

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು - ಮೂರು ಉದ್ದವಾದ ವರುಷಗಳು. ದಾವೀದನ ಹೃದಯದಿಂದ, ವೇದನೆಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು “ಅರಸನಾದ ದಾವೀ

ದನು ಅವೋನನ ಮರಣದ ವಿಷಯ ಆದರೆಣೆಹೊಂದಿ” (13:39ಎ). “ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆತುರ ಪಟ್ಟನು” (13:39ಬ). ಯಾಕೆ ದಾವೀದನು ಹೋಗಲಲ್ಲ? ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು.²³ ಈಗ ಅವೋನನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಅವನ ಮೊದಲ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು.²⁴ ಯಾಕೆ ದಾವೀದನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಲ್ಲ?

ನಾವು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಈಗ ದಾವೀದನು ವಯಸ್ಸಾದವನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು “ನಾನು ಅರಸನು ನನ್ನದೇ ಆದ ಗೌರವವಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದು” ಎಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆದುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ವಿನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ 14ರಲ್ಲಿ ಯೋವಾಬನು ದಾವೀದನನ್ನು ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಲು ಅಬ್ಬಾಳೋಮ ನನ್ನು ಯೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಕರೆತರುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.²⁵ ನಾತಾನನ ತಂತ್ರವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ದಾವೀದನ ಬಳಿಬಂದು,²⁶ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು, ಅವೋನನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ ಕುರಿತ ಕಥೆಯನ್ನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿವರಿಸಿದಳು.²⁷ ಇದರಿಂದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೊಂದಿದ ದಾವೀದನು, ಸಹೋದರನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು “ನಾನು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂದಳು ಎಲ್ಲಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾಕೆ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಫುನ ಕರಕೊಂಡು ಬರ ಬಾರದು?”

ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾವೀದನು ಯೋವಾಬನಿಗೆ, “ನೀನು ಕೇಳಿ, ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ದ್ದೇನೆ; ಹೋಗಿ ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದನು” (14:21). “ಆಗ ಯೋವಾಬನು ಎದ್ದು ಗೆಜ್ಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನನ್ನು ಯೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದನು” (14:23).

ಹೇಗೂ, ದಾವೀದನು ನೀಡಿದ ಮನನೊಂದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: “ಆದರೆ ಅರಸನು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲ; ಅವನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು” (14:24). ಈ ಮಗನಿಗಾಗಿ ದಾವೀದನು ಆತುರಪಡುತ್ತಿದ್ದನು (2 ನಮುವೇಲ 13:39). ಅರಸನು, ಅಬ್ಬಾಳೋಮನಿಗಾಗಿ “ಹಿಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು” (2 ನಮುವೇಲ 14:1). ಈ ಮಗನನ್ನು ದಾವೀದನು ವಿಶೇಷವಾದ ಅನುರಾಗದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು (2 ನಮುವೇಲ 18:5, 33; ಹೋಲಸು. 19:60). ಆದಾಗ್ಯೂ “ಅವನನ್ನು ಕರೆ ತನ್ನಿ ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡ ಬಾರದು.” ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ಮಗನು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ತಂದೆಗೂ ಮತ್ತು ದಾವೀದನಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: “ಅವನು ಇನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದು ಅವನ ಕೊರಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟನು” (ಲೂಕ 15:20). ಆದರೆ ದಾವೀದನು, “ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲ, ಅವನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.”

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ದಾವೀದನು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಯ ಕಾರ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವನನ್ನು ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಿತ್ತು, ಆದರೆ ದಾವೀದನು, ಸ್ವತಃ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ದಾವೀದನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅರಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು.²⁸ ದಾವೀದನು ಇದನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಲ್ಲ, ಅವನು

ವಿನಸ್ತು ಮಾಡಲಲ್ಲ.

“ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅರಸನ ಮುಖಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಎರಡು ವರುಷ ಯೆರಾಸಲೇಮ ನಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದನು” (14:28). ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಅವನ ಅಜ್ಜನ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಒಟ್ಟು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದೆ ಇದ್ದನು!

ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮುಂದಾದನು. “ನನ್ನೊಂದಿಗೆ - ಹೊರಾಡು - ಅಥವಾ - ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡು”²⁹ ಎಂದು ಒತ್ತಡ ತಂದನು. ಯೋವಾಬನೇ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧಾನಕಾರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದನು, ಆದರೆ ಯೋವಾಬನು ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತರಲಲ್ಲ.³⁰ ಅವನ ಅಸಕ್ತಿಯು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಂತೆ, ಅವನು ಯೋವಾ ಬನ ಜವೆಗೋದಿಯ ಹೊಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿದನು!³¹ ನಂತರ ಯೋವಾಬನು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಪರವಾಗಿ, ದಾಖಲೆದನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ದಾಖಲೆದನು, ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದನು, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತರ್ಕಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯಿತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಾಯಿತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದಾಗ್ಯೂ 14:33ರ ಅಂತ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: “ಅವನು [ಅಬ್ಬಾಲೋ ಮನು] ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅರಸನು ಅವನಿಗೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟನು.” ಈ ದೃಶ್ಯವು ನಿಮಗೆ ವಿನಸ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುದ್ದಿಡುವಂಥದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಂದನೆಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು, ಅತಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ದಿವಸಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ: ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುವಂಥ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಅವನ ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡದೆ. “ಅಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.” ನಂತರ ತಂದೆಯು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ನಂತರ “ಸರಿ ... ಮಗನೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ,” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸೋಣ. ಆದರೂ, ದಾಖಲೆದನಿಗೂ, ಅವನ ಮಗನಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಪರ್ಕವಿರಲಲ್ಲ.

ಪಂಗೆ (15:1-16:23)

ಅಧ್ಯಾಯ 15ರಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಅಸಮಾಧಾನವು, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ, ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ, ಕುತಂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನು. ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಜನರ ಹೃದಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು,³² ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ³³ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ರಾಜ ರಥವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದನು.³⁴ ಐವತ್ತು ಜನರ ಕಾವಲು ದಂಡು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು (ಅವನೇ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದನು) ಅರಸನ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಂಬವನ್ನು,³⁵ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡನು.³⁶ ಪ್ರತೀದಿನ, ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲ ಕೂತು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ತಾನೇ ಅಹ್ವಾನಿಸಿ, ನಾನು ಸಹ ನನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ, ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ: “ನನ್ನನ್ನು ಸಹ, ನೀವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಿ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು!”³⁷

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ತಕ್ಕ ಸಮಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಸಾಲಿ ಹೇಳಲು, ಹೆಬ್ರೋನು ಸಲಿಯಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ತಿಳಿದನು. ಹೆಬ್ರೋನನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲತ್ತು. ಆದರೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದು ಬಿಶೇಷ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ದಾವೀದನು ಹೆಬ್ರೋನನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಯೆರೂಸಲೇಮನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲದ್ದವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಅದು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಆ ಊರಿನ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದನು.

ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಹೋದಲೆಲ್ಲಾ, ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ನಿಜವಾದ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು,³⁸ ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ಅಜ್ಜನ³⁹ ಮನೆಯಲ್ಲರುವಾಗ, ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಹೆಬ್ರೋನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂದನು. ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಸಿಲಿಯದಿಂದ ದಾವೀದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಇದು ಹಳೆಯ ಕಥೆಯಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ದಾವೀದನು ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದನು.⁴⁰ ಅದಕ್ಕೆ ದಾವೀದನು, “ಹೋಗು ನಿನಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ ಅಂದನು” (15:9). ಅವನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಕಡೆ ಮಾತುಗಳಿವು. ಅಥವಾ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗಾಗಲೇ ದಾವೀದನಿಗಾಗಲೇ, ಅಥವಾ ಅದರ ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಲೇ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿಗಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಸೇರಿ ಬಂತು. ತೊತೊಲಿ ಶಬ್ದದ ಸೂಚನೆ ನೀಡಲಾಗಿ, “ಅವರೆಲ್ಲರು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಹೆಬ್ರೋನಿಗೆ ಅರಸನಾದನೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರು” (15:10).⁴¹

“ನಂತರ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮನಸ್ಸು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡಿತೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವು ದಾವೀದನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು” (15:13). ಮತ್ತು ದಾವೀದನು ಅತಿ ನಂಜಗಸ್ತ ಸಲಹೆಗಾರನಾದ ಅಹಿತೋಷೇಲನು ಸಹ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.⁴² ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾವೀದನು ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದನು. ಕತ್ತಿಯು ಜಳಪಿಸುತ್ತಾ ಗಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ಮತ್ತು ದಾವೀದನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ - ವಿಶಲಿ, ಓಡಿ ಹೋಗೋಣ; ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಬೇಗ ಹೊರಡೋಣ; ಅವನು ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಜಿದ್ದು ನಮಗೆ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣದವರೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಾನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (15:14).

ಅರಮನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ, ದಾವೀದನು ಹತ್ತು ಜನ ಉಪಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಜಿಟ್ಟು; ನಂತರ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಸೇವಕರುಗಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಜಿಟ್ಟನು. ಇದು ದಾವೀದನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕ್ಷೀಣವಾದಂಥ ಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು.

ಅನಂತರ ಅರಸನು ತನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಹೊರಟನು ... .

... ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ಸುತ್ತಣವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಅತ್ತರು. ಅರಸನೂ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಪಿಡ್ರೋನ್ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅರಬ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದರು, ...

ದಾವೀದನು ಮೋರೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾ ಬರಿಗಾಲಿನಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಮರಗಳ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಿದನು. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೂ ಮೋರೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾ ವಿರಿದರು (15:16, 23, 30).

ದಾವಿದನು ಓಡಿಹೋಗಲು ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿದ್ದವು. ದೇವರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲ ರಕ್ತಪಾತ ವಾಗುವದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದನು. ಪಟ್ಟಣವು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ ಎಂದು ಅಶಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ದಾವಿದನು ಭಯಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗೋಣ. ಇದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು: “ವಿಳಿ, ಓಡಿ ಹೋಗೋಣ; ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಅಬ್ರಾಹಾಮನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು. ಬೇಗ ಹೊರಡೋಣ; ಅವರು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಗೆ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಾನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” (15:14).⁴³ ಬೆತ್ಸೆಬೆಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ದಾವಿದನು ಈ ಲೀತಿಯಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.⁴⁴ ಅವನ ಜೀವನ, ಹತೋಟಿಯಲ್ಲರದ ಕಾರಣ, ಬೇರೆಯವರು ಅವನಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅತಿ ಶೀಘ್ರವೇ, ಅಬ್ರಾಹಾಮನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ದಾವಿಸಿದನು. ಇದು ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾಯಿತು ಎಂದು ಅಬ್ರಾಹಾಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಅವನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ, ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. (ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ವಾತನು ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿದ್ದನೋ, - ಈಗ ಅವನ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿದ್ದನು [2 ಸಮುವೇಲ 16:23]) ಅಹೀತೋಫೆಲನಿಗೆ, “ಈಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡೋಣ [ಮುಂದೆ]”? (16:20). ಆಗ ಅಹೀತೋಫೆಲನು ಕೇಳಲು, “ಅವನು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಮನೆಕಾಯುವದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅವನ ಉಪಪತ್ನಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಗಮಿಸು” (16:21) ಅಂದನು. ಅಬ್ರಾಹಾಮನ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯು ಜನರಿಗೆ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿತ್ತು; ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಅರಸನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವನ ತಂದೆಗೆ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೂ - ದಾವಿದನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಸಂಬಂಧವು⁴⁵ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿತು. “ಆಗ ಅಬ್ರಾಹಾಮನಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾರ್ಗಿಯ ಮೇಲೆ ಗುಡಾರ ಹಾಕಿದರು. [ಈ ಮಾರ್ಗಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದವು] ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮುಂದೆಯೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉಪಪತ್ನಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದನು” (16:22).

ಇತ್ತುವ ಮತ್ತು ಕೊಯ್ಯುವ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ: ನೀವು ಕೊಯ್ಯುತ್ತೀರಿ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೊಯ್ಯುತ್ತೀರಿ. ದಾವಿದನ ವ್ಯಾಜಾರವು ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗಡ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು; ಅಬ್ರಾಹಾಮನದು ಹತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗಡವಾಗಿತ್ತು; ದಾವಿದನ ವ್ಯಾಜಾರವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು; ಅಬ್ರಾಹಾಮನದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿತ್ತು; “ಅದು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ನೋಡುವಂತಿತ್ತು.” ದಾವಿದನು ಪಾಪದ ನಂತರ ನಡೆಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹೊಲಸಾದ ಕಾರ್ಯದ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದನೆಯು ನೆರವೇರಿತು:

ಯೆಹೋವನಾದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು - ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ತೆಗೆದು ನಿನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಅವನು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕೂಡ ಮಲಗುವನು (2 ಸಮುವೇಲ 12:11).

ಮಾರ್ಗಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಗುಡಾರದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಅಬ್ರಾಹಾಮನನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಕೆಳಗಿದ್ದಂಥ ಜನರಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ತೋರಿ, ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಜಯವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಅವನ ತಂದೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನೋ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ವೈರತ್ವವನ್ನೂ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನು!⁴⁶

ಈ ವಿರೋಧಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ: ಅಬ್ರಾಹಾಮನೇ, ಹೌದು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಯಾವ ಲೀತಿ ಇರಬೇಕಿತ್ತೋ, ಆ ಲೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಇದು

ಸತ್ಯ, ಹೌದು ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದನು ಇದು ಸಹ ಸತ್ಯ. ಅವನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದದ್ದೂ ಸತ್ಯ. ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಲು, ಇನ್ನೂ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ನೀನು ಯರಸಲೇಬಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂದಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಾರಣವೇನು?

ಈಗ ಅವನ ನಗು ಅವನ ಮುಖದಿಂದ ಮಾಯವಾಯಿತು, ಬಹುಶ ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತ "ಹೌದು, ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಹೌದು!"

ಅಬ್ಬಾಲೋಮನೆ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ಹುಡುಗರು ಇದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ, ಅವರಾರು ದಂಗೆ ಎಳೆಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾವದೇ ವಿಧವಾದ ಗೂಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.⁴⁷ ಅವರು ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ತಂದೆಯು ಜಿತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಿಯಮಗಳು, ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಹಿಸಿದ್ದವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದನು; ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಯಾರು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ, ಅವನ ತಂದೆ ಕಾರಣನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು: ನೀನು ಕೊಯ್ಯದನ್ನೇ ನೀನು ಜಿತ್ತುವವನಾಗಿದ್ದೀ!

ನಾನು ಹೇಳದಂಥ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ? ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಈ ದಿನ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದಾದರೆ, ಅವನು ಹೇಳ ಬಹುದಾದದ್ದು "ಆಮೆನ್, ಇದು ಸತ್ಯ!" ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಂತ್ಯದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ:

ಬಗೆ ಪರಿನುಜಿತೆ (18:1-33)

ಅಧ್ಯಾಯ 18ರಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಸೈನಿಕರು ಅಬ್ಬಾಲೋಮನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಸಹಾನುರೂಪಿಗಳಿಗೂ, ಶತಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ "ನನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರಿ ಎಂದು ಅಜ್ಜಾಪಿಸಿದನು" (ವಚನ 5, ದಾವೀದನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತನೆ 103:13ಎ ಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿ).

ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಜನರು ಅಸುನೀಗಿದರು ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ತಾನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅರಸನಾಗಿದ್ದನೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಗನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅನಾಯಿ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದ ನಿಮಿತ್ತ ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಜನರು ಅಸುನೀಗಿದ್ದರು.

ಬಹಳಷ್ಟು ಯುದ್ಧವು ಎಫ್ರಾಯಿಮಿನ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.⁴⁸ "ಹೋರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಹತ್ತಿದ ಹೇಸರಕತ್ತೆಯು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಎಲಾಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಅವನ ತಲೆಯು ನಿಜವಾದ ಅದರ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು" (18:9ಎ). ಅವನ ದಪ್ಪವಾದ ಮತ್ತು ನುಂದರವಾದ ಕೂದಲು ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತೋ ಅಥವಾ ಅವನ ತಲೆಯು ಮರದ ಕವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಾದರೂ ಇರಲಿ, ಅವನ ಕೂದಲು ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿತು (ಇಲ್ಲದ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಜಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು).⁴⁹ ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಅವನು ಯಾವ ಕೂದಲನ ನಿಮಿತ್ತ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಅದೇ ಅವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. "ಹೇಸರಕತ್ತೆಯು ಅವನ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಓಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನು ಭೂಮಿಗೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವವನಾದನು" (18:9ಬ). ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅವನು

ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಕೊಂಬೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವನ ಕೈಗಳು ಹಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು.⁵⁰

ಒಬ್ಬ ನೈವಿಕನು ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡನು ಎಂದು, ಯೋವಾಬನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ನೀನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ “ಯಾಕೆ ಅವನನ್ನು ಕಡಿದು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸಲಲ್ಲ?” ಅಂದನು (18:11). ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ. “ಅರಸನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ನಿನಗೂ ಅಜೀವ್ಯಗೂ ಇತ್ತೈಗೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರಿ, ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಲ್ಲವೋ!” (18:12).

ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಇರುವ ಕಡೆಗೆ, ಯೋವಾಬನು ಬಹಳ ಕೊಚ್ಚಿನಿಂದ ಹೊರಟನು. ದಾವೀದನು ಬೆತ್ಲೇಹನಿಂದಿಗೆ ಹೊಲನಾದ ಪಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಯೋವಾಬನು ಅರಸನಾದ ದಾವೀದನ ಯಾವುದೇ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಿರಲಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಗ ನೈವಿಕನಾದ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಯೌವನಸ್ಥನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಈಟಿಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದನು.⁵¹ ನಂತರ ಯೋವಾಬನ ಆಯುಧ ಹೊರುವಂಥ ಹತ್ತು ಜನರು ತಮ್ಮ ಈಟಿಗಳನ್ನು ಸಹ, ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಸೋಲುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿದರು. ಆಗ ಅವನ ದೇಹವು, ಮಾನವನ ದೇಹವು, ಮಾನವನ ದೇಹದಂತೆ ಕಾಣಿಸದೆ, ಮತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಬ್ಬಾಳೋಮನೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯಿದೆಯೋ? ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ದಂಗೆ ಎದ್ದ ನಂತರ ಉಂಟಾಗುವ, ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿಯೋ? “ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಜಿತ್ತಾನೋ, ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು.”

ಯುದ್ಧದ ಸುದ್ದಿಯೊಡನೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ದಾವೀದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದಾವೀದನು, “ಯಾರು ಗೆದ್ದರು? ಯಾರು ಸೋತರು? ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಅಲ್ಲ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, “ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದಾನೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು” (18:29). ಎರಡನೆಯ ದೂತನು ಬಂದಾಗ, ದಾವೀದನು ಪುನ “ಯೌವನಸ್ಥನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದಾನೋ?” (18:32ಎ). ಎಂದು ಕೇಳಲು ಎರಡನೆಯ ದೂತನು - “ನನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಅರಸನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಯೌವನಸ್ಥನಿಗಾದ ಗತಿಯೇ ಆಗಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು!” (18:32ಬ). ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ “ನಿನ್ನ ಮಗನು ಸತ್ತನು ಎಂದನು!”

ಅಬ್ಬಾಳೋಮನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿದ ಈಟಿಗಳ ಅನುಭವದಂತೆ ದಾವೀದನಿಗೂ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಂತರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯುಳ್ಳ ತಂದೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಬಾಧೆಯ ಕುರಿತು ಇರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ:

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಎದೆಯೊಡೆದವನಾಗಿ - ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಅಬ್ಬಾಳೋಮನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ, ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನೇ, ನಿನಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಬ್ಬಾಳೋಮನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಮಗನೇ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಹೆಬ್ಬಾಗಲನ ಮೇಲಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು (18:33).

ತಂದೆಗಳೇ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ನೀವು ಯಾವ ಲೀತಿಯಾದ ಜನರಾಗಿರಬೇಕೋ? ಆ ಲೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರೋ? ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಹಿಭಾವನೆಯನ್ನು ಇರುವ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮ ತ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಜವಬ್ದಾರರು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ - ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಲಿದು

ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೀರೋ?

ಇಬ್ಬರೂ, ಮೂವರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಬಾಂಬಂದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ನನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲೂ, ದಾವೀದನು ನನ್ನ ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲೂ.⁵² ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಹೊಲನ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಭಾಷಿಸುವುದನ್ನು ಅಲಿಸಿಲಿ: “ಮನುಷ್ಯನು ಏನನ್ನು ಜಿತ್ತುತ್ತಾನೋ? ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಕೊಯ್ಯುವನು” - ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಾವು ಯಾರೂ ಸಹ ಪರಿಪೂರ್ಣರಲ್ಲ. ನಾವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಶೋಧನೆಂಬಂಥ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಷ್ಟು ದೂರವಿರೋಣ - ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಅಳವಡಿಸಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡು ಸಮೇತ ಮತ್ತು ಹಾಕೋಣ. ಗಲಾತ್ಯ 6:7, 8ರಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ದಾವೀದನ ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಪಾಪವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರಿಂದ ದೂರಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೇವರೇ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಹಾಯಿಸು - ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಬಹುದು - ನಾವು ಏನಾಗಿರಬೇಕೋ, ಆ ಲೀತಿ ಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ!

ನಾನು ಇದನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ - ನಾವು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನೊಡನೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಲು ಈ ದಿನಕ್ಕಿಂತ, ಹತ್ತಿರ ವಾದ ಬೇರೊಂದು ದಿವಸವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳದೇ, ಈ ದಿನವೇ ಎಚ್ಚರವಹಿಸು.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹KJV “ಸುಂದರ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಹತ ತರ್ಜುಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ “ಬಹು ಅಂದವಾದ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. “ಬಹು ಅಂದವಾದ” ಪದವನ್ನು ಪುರುಷರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ²ಬಹುತ ಮೂರರಿಂದ ಐದು ಪೌಂಡುಗಳ “ಭಾರವುಳ್ಳ” ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಡೆಯಬಹುದು. ಅದು ಕೈಭಾರವೆಂದು, ಅದು ಭಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಮುಂತಲೆಯ ಮೇಲೆ “ಭಾರದ” ಜೀವವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. “ನನಗೆ ಭಾರ ಹೊರುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೇರಿಸಿ.” ³ಉಪಹತ್ತಿ, ಪತ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಉಪಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕು ಸಹ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ನಿಜವಾದ ಪತ್ತಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು “ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಪತ್ತಿ” ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ⁴2 ನಮುವೇಲ 15:16. ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆಯವರೂ ಇದ್ದರು (2 ನಮುವೇಲ 19:5). ⁵“ತಾಮಾರಳು” ಅಂದರೆ “ಹಸ್ತ.” ⁶ಬಹು ಸುಂದರನಾದ ಅಬ್ಬಾಲೋ ಮನು, ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಸುಂದರಿಯಾದ ತಾಮಾರಳು ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ಜನರ ತಲೆಗಳು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ವಾಲುತ್ತಿದ್ದವು? ⁷ನಾವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ, ಅಮ್ಮೋನನು, ತಾಮಾರಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಈ ಎರಡು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು. ⁸ತಾಮಾರಳಿಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಕನ್ಯತ್ವವನ್ನು ದಾವೀದನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು. “ಒಡಕಾಗದ ಸರಕು.” ⁹ಅವನಿಗೆ ಯೋನಾದಾಬನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನಿದ್ದನು.

“ಇದನ್ನು ದಾವೀದನ ಅಣ್ಣನಾದ ಶಿಮ್ಷನ ಮಗನು” (2 ಸಮುವೇಲ 13:3; ನೋಡಿ 1 ಸಮುವೇಲ 16:9ನ್ನು ನೋಡಿ); ಯೋನಾತಾನನು ದಾವೀದನ ಅಣ್ಣನ ಮಗನು ಮತ್ತು ಅವ್ಯೋನನು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗನು. ¹⁰ದಾವೀದನು, ಯೋನಾತಾನನಲ್ಲ ಇದ್ದಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, “ಅವನು ಕರ್ತನಲ್ಲ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದನು” ಒಬ್ಬ ನುಳ್ಳಾದ ಸ್ವೇಹಿತನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸ್ವೇಹಿತನು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

¹¹ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಆಕುಗಳು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕುಶಲತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ¹²ತಾಮಾರಕ ಮೊದಲ ವಾಗ್ವಾದ ಬಲವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು: “ನೀನು ಬಯಸುತ್ತಾ ಇರುವಂಥದ್ದು” ದೇವರಿಗೂ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ವಿರೋಧವಾದದ್ದು ಇದು ನಿನ್ನನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಆಕೆಯ ಮೂರನೆಯ ವಾಗ್ವಾದ,” ಕೊನೆಗೆ ದಾವೀದನು ಅವಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೊಡೆತಿಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಬಲವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂಥ ವಿಷಯವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿತ್ತು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 18:9, 11; 20:17; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 27:22). ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮನವಲಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ದೇವ ಜನರು ಬೇರೆಜನರಿಗಿಂತಲೂ, ಉತ್ತಮವಾದ ನಡತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕು. “ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದವು” (13:12). ಅನ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಅನ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರು. ¹³NASBಯಲ್ಲಿ “ಉದ್ದ ತೋಷನ ಅಂಗಿ” ಈ ಏಷ್ಯನಿಯಲ್ಲಿ: “ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿ” ಅದು ನುಂದರ ವಾದ ಕನೂತಿಯ ಕೆಲೆ ಇರಬಹುದು. NIVಯಲ್ಲಿ “ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಂಗಿ” ಎಂಬುದು. ¹⁴ಆಕೆಯು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡಳು (2 ಸಮುವೇಲ 13:19). ಆಕೆಯು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು (ವಚನ 19; ಯೆರೆಮೀಯ 2:37ನ್ನು ನೋಡಿ) ಎರಡೂ ಸಹ ದುಖದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ¹⁵ಸೆಫ್ಟುಜಾಯಂಟ್ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮುದ್ರಣಗಳು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಲೀತಿ ಸೇರಿ ಯುಕ್ತವೆ. 2 ಸಮುವೇಲ 13:21: “ಅವನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅವ್ಯೋನನ ಅತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವನು ದಾವೀದನ ಜೊಜ್ಜಲು ಮಗನಾಗಿದ್ದನು” (NEB ನೋಡಿ). ¹⁶ನಿಖರವಾದ ಸ್ಥಳ ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ 12 ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು, ¹⁷1 ಸಮುವೇಲ 25ರಲ್ಲಿ ನಾಬಾಲನ ಮತ್ತು ದಾವೀದನ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ¹⁸ಸೆಫ್ಟುಜಾಯಂಟ್ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮುದ್ರಣಗಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ: 2 ಸಮುವೇಲ 13:27: “ಅರಸರ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಔತಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು” (NEB ನೋಡಿ). ¹⁹NASBಯಲ್ಲಿ “ಬೇಡಿಕೊಂಡನು” ಏಷ್ಯನಿಯಲ್ಲಿ: “ಅದನ್ನು ಮುಲಿದನು” ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ದಾವೀದನ ಯುದ್ಧಬಲವನ್ನು ಛೇದಿಸಿದನು. ²⁰ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೇಸರಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಓಡಿಕೊಂಡರು. ಇದು ದಾವೀದನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು (2 ಸಮುವೇಲ 18:9; 1 ಅರಸು 1:33, 38, 44).

²¹2 ಸಮುವೇಲ 13:37 ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೋಸ್ಕರ ನಿತ್ಯವೂ ದುಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.” “ಮಗನು” ಅಂದರೆ ಬಹುಶ ಅವ್ಯೋನನೋ (ವಚನ 39ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯೆ). ²²ಗರ್ಷಾರು ಇಸ್ರೇಲರೂ, ಸಿಲಿಯಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಗಿಲಯಾದಿನ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದು (2 ಸಮುವೇಲ 3:3; 15:8). ಹೇಗೂ ಅದು ದಾವೀದನ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು, ದಾವೀದನಿಗೆ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ²³ಈ ಮುಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿನ ವಚನ 1ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. (2 ಸಮುವೇಲ 14:1). ²⁴ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಮೂರನೆಯ ಮಗನು ಎರಡನೇ ಮಗನ ವಿಷಯವಿಲ್ಲ ಕೀಲಾಬನು (2 ಸಮುವೇಲ 3:3) ಅಥವಾ ದಾನೀಯೇಲನು (1 ಪೂರ್ವಕಾಲವ್ಯುತ್ಪಾಂತ 3:1), ಅವನಿಗೆ ಕೆಡುಕು ಸಂಭವಿಸಿತು (ಮಗುವಿದ್ದಾಗಲೆ ಅನುನೀಗಿದನು ಎಂದು) ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಗನಾದ ಅಬ್ಬಾಲೋಮನು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿದನು. ²⁵ಯೋವಾಬನು ನಿಯಮ ಮೀರಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದನು. ಉಲೀಯನ ಮರಣದ ಹೊರೆ ಯು ದಾವೀದನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ, ದಾವೀದನ ಒಳ್ಳೆಯ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ತನಕ ಅವನು ನಿರಾಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. 2 ಸಮುವೇಲ 14:22ರಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರಾಶವಾದದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ²⁶ಸ್ತ್ರೀಯು ತೆಕೋವದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅದು ಬಿತ್ತೆಹೇ ಮಿನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು (ಅಮೋಸ 1:1 ಗಮನಿಸಿ). ²⁷ನಾತಾನನ ಆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಮಲಿಯ ಕಥೆಗಿಂತಲೂ, ಕಥೆಯು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆ “ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು” ಎಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಈ ಕಥೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು. “ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಆ ಸ್ಥಳವು ಅದರ

ವಾರಸುದಾರನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ದೇವರ ಆಶೆಯಾಗಿತ್ತು,” ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಜನರು ಆಕೆಯ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನಕ್ಷರಾಗಿ ಧರು. ಆಕೆಯ ಉಳಿದ ಸಂತಾನವಾದ ಆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಉದ್ದೇಶ ಅವಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಸ್ವಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಲೀಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾವಿದನು ಇಸ್ರೇಲನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಿರುವ ತನ್ನ ಸಂತಾನವಾದ ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕಿತ್ತು. 2 ಸಮುವೇಲ 14:14ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಮಾತು ತಕ್ಕಲ್ಲವೆಂದು, ತಿಲಿಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ಕರುಣೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ²⁸ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ದಾವಿದನ ಪರ್ಯಾಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡನು (2 ಸಮುವೇಲ 14:32). ²⁹ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿ ಆಟಗಾರರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು “ಆಟಕ್ಕಾಗಲೇ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಲಿ!” ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಂದು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ³⁰ಯೋವಾಬನು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷವನ್ನು ಮುಂದೂಡಿದ್ದನು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

³¹ಮಕ್ಕಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮೆಡೆ ಗಮನವನ್ನು ತೊಡುವಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ನೀವು ಸಹ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ³²2 ಸಮುವೇಲ 15:7 “ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ” ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫ್‌ನ “ನಾಲ್ಕು” ಬಹುಶ ಇದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ದಾಖಲೆ. (NASB ಹಾಗೂ NIVಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶ ಅದು ಸಮುವೇಲನು ದಾವಿದನಿಗೆ, ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ³³2 ಸಮುವೇಲ 15:6, 12. ದಾವಿದನು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ (“ತಳಭಾಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೇ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ” ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಿ), ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ದಾವಿದನು ಬೆತ್ಸೇಬ್‌ನಿಂದಿಗೆ ಹಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅವನು ಹಳೆಯ ದಾವಿದನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ³⁴ದಾವಿಡನು ಪ್ರಕಾರ, ರಥಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ರಾಜ ಮನೆತನದವರಲ್ಲಿ ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ಮೊದಲನೆಯವನು. ಇದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಮುವೇಲ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದನು (1 ಸಮುವೇಲ 8:11). ³⁵2 ಸಮುವೇಲ 18:18. ಸೌಲನು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು (1 ಸಮುವೇಲ 15:12). “ಅರಸನು (ಕಣಿವೆ) ಎಲ್ಲತ್ತು” ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶ ಅದು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲತ್ತು. ³⁶ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಚಿರವಾಗಿ ಉಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಂದು ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಹೇಗೂ ಅವನ ಜೀವಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ತಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಪ್ರಚಾರದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಚನಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. “ಮಗನಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ” (2 ಸಮುವೇಲ 18:18). (2 ಸಮುವೇಲ 14:27ರಲ್ಲಿ); ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೆಲಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅನುನೀಗಿರಬಹುದು. ³⁷ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ದಾವಿದನು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಯಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು ... ಆದರೆ ದಾವಿದನು ಪುನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ³⁸ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು “ಉನ್ನತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ” ಯಜ್ಞ ಹೋಮವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ಹೆಬ್ರೋನಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೋಗಿ ಯಜ್ಞವಹಿಸುವುದು ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿತ್ತು. ³⁹ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಲು, ಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಈ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ, ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ಮೊದಲನೆಯವನು ಅಲ್ಲ, ಕಡೆಯವನೂ ಅಲ್ಲ ಅವನು ಹೆಬ್ರೋನಿಗೆ ಬಂದಾ, ಈ ಒಳಸಂಚಿನ ಓಗಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದನು (2 ಸಮುವೇಲ 15:12). ⁴⁰ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಹ ತಾನು ಹೊರಟಿದ್ದ ಪ್ರವಾಸದ ಕುರಿತಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದನು (2 ಸಮುವೇಲ 13:23-27). ಆದರೆ ದಾವಿದನು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

⁴¹2 ಸಮುವೇಲ 15:10 ಅದು ನೆರವೇರಬೇಕಿತ್ತು. ವಚನ 13 ಅದು ನೆರವೇರಿತು. 2 ಸಮುವೇಲ 19:10 ಅವರು “ಅಭಿಷೇಕ” ಮಾಡಿ ಅಬ್ದಾಲ್‌ನೋಮನನ್ನು ಅರಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ⁴²2 ಸಮುವೇಲ 15:12 ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಾಲ ಅಹಿತೋಫೆಲನ ಕುರಿತು ಓದಿದ್ದೇವೆ, ಸಹಜವಾಗಿ ದಾವಿದನು ಅವನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದನು (ವಚನ 31). ಅಹಿತೋಫೆಲನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆತ್ಸೇಬ್ ಅಜ್ಜನಾಗಿದ್ದನು (2 ಸಮುವೇಲ 11:3; 23:34ಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ). ಬಹುಶ ದಾವಿದನು ಬೆತ್ಸೇಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಅಹಿತೋಫೆಲನು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಗೊಂದಲಿಸಿದನು. ⁴³ದಾವಿದನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆರೆದದ್ದು, ಸೈನ್ಯದ

ಒಂದು ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು, ಇದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ದಾವಿದನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ತ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಬೇರೆ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದನು. ⁴⁴“ಆಗ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ದಾವಿದನನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ... ಶಬನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು,” ದಾವಿದನು ಮಾತ್ರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಲ್ಲ (2 ಸಮುವೇಲ 20:2). ⁴⁵“ಈ ಮಾತುಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಯೋಚನೆ ನಿನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವರು.” ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನು, ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಪುನ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವನು ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ತಂದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾಲು ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವನು ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟರು. ⁴⁶ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯ ನಿಯಮಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವನ ತ್ರಿಯೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 18:7, 8; 20:11). ⁴⁷ನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನು ದಂಗೆ ಎದ್ದನು, ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದಂಗೆ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ⁴⁸“ಎಫ್ರಾಯಿಮಿನ ಅರಣ್ಯ”ದ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ⁴⁹ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನ ಕೂದಲು ಯಾವ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು ಎಂದು ಜೋಸೆಫ್ಸ್ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ⁵⁰ಅವನ ತಲೆಯು ಯಾವಾಗ ಕೊಂಬೆಗಳ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿತೋ, ಆಗ ಅವನು ಸ್ವತಃ ಕಳಕೊಂಡನು. ಆದುದರಿಂದ ಜಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

⁵¹“ಹೃದಯ” (2 ಸಮುವೇಲ 18:14) ಮಾಂಸ ಖಂಡವನ್ನುಹೊಂದಿ, ರಕ್ತವನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಹೃದಯದ ಕುರಿತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನ ದೇಹದ “ಮಧ್ಯಭಾಗ,” ಅಪರಾಧಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹಿರಿದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ⁵²ನಿಮ್ಮ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ದಾಲ್ಮೋಮನು ಮತ್ತು ದಾವಿದನೂ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಕೈ ಗಳನ್ನು ಜೀಸುವಂಥ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ.

ದಾವಿದನ ಮಗು ಅನುನೀದಾಗ (2 ಸಮುವೇಲ 12:15-24)

ದಾವಿದನು ಬೆಕ್ಕೆಬೆಳೆದೊಂದಿಗೆ, ಹಾಪ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಾತಾನನು ಅವನಿಗೆ “ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ನೀನು ಈ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಯೆಹೋವನು ವೈರಿಗಳು ಅತನನ್ನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಗುವು ಸತ್ತೇಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು”¹ (2 ಸಮುವೇಲ 12:13, 14). ನಾತಾನನು ಹೊರಟು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಶಿಶು ವಿಹಾರದಿಂದ ಒಂದು ಮಗುವಿನ,² ಅತ್ತಂದನ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಅತ್ತಂದನವು ದಾವಿದನು ಪ್ರತೀ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಿಸಿತ್ತು. “ಊಲಿಯನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ದಾವಿದನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವು ಯೆಹೋವನ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ³ ಬಹುವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತು” (ವಚನ 15).

ಮಕ್ಕಳು ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಸಾಯುವುದು ಸಹಜ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲೂ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಕಡುಸತ್ಯವೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮಾಧಿಗಳು ಕೆಲವೇ ಅಡಿಗಳ ಉದ್ದವಿರುತ್ತವೆ. ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮಕ್ಕಳ ಸಮಾಧಿಯ ಮುಂದೇ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಮರಣವು (ಇಜ್ರಿಯ 9:27) ತಡವಾಗಿ ಬರುವ ಬದಲು ಬೇಗನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆನಾರೋಗ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಮಗು ನಾಯುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬೇಕು

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು; ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, “ಪರದೈಸನ್ನು ಸುಂದರ ಪಡಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡಿರಬಹುದು.” ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಮಗುವಿನ ಮರಣ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಹಾಪ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ

ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲ ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ದೇವರಲ್ಲ ಕಾರಣವಿದೆ.

ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ದಾಖಲೆದನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪಾಪವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಅದು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜೀವನದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಪಾಪದ ನಿಖರತೆ ಮುಗ್ಧರು ಶಿಕ್ಷಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ವಿಡ್ಸ್‌ನಿಂದಲೂ ಕುಡಿತದ ದೃವದಿಂದಲೂ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಲೂ ಇರಬಹುದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಚೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. “ನನ್ನ ಮಗುವಿನ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ಯಾಕೆ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?” ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿವೆ ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಮಗುವಿನ ಮರಣ ಮಗುವಿಗೇ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಪಾಯಕರ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಂದ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ದೇವರೆ ದಾಖಲೆದನ ಮಗುವಿನ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ದಾಖಲೆ ದನ ಪಾಪದ ನಿಖರತೆ ಜನಿಸಿದ, ಮಗುವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇದು “ಪಾಪದ ಮಗು” ಎಂದು ಕರೆ ಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಲ್ಲ ಅದು ಹಾದರದ ಮಗು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ದೇವರ ಯೋಚನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇತ್ತು. ನಾವು ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ (ಯೆಶಾಯ 55:8, 9) - ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಾಲಿ ಅನುಗೂಹಿಸಿದ ಮರಣ “ಉತ್ತಮವೇ.”

ಅನ್ಯಸ್ಥವಾದ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಮನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು

ಮಗನು ಅನ್ಯಸ್ಥನಾದಾಗ ...

ಆದದರಿಂದ ದಾಖಲೆದನು ಮಗುವಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಳಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಜಡ್ಡುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಕಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿರೀನೇವಕರು ಅವನನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಆದರೆ ಅವನು ವಿಳಲಾ ಇಲ್ಲ, ಅವರೊಡನೆ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ (12:16, 17).

ವಿಳು ದಿನಗಳು ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಗಳು ದಾಖಲೆದನು ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಸುಲಿದನು. ಮಗುವನ್ನು ಹುಳಿಸಲು ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ದೇವರಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗುವು ಸತ್ತೇ ಸಾಯುವುದು ಎಂದು ದೇವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ದಾಖಲೆದನು ಯಾಕೆ ಮೊರೆಂಬಿಟ್ಟನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದನು (12:22). ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಸಂಭವ ಮರಣವಾಗಿತ್ತು ಆ ಮರಣದಿಂದ ದಾಖಲೆ ದನು ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದನು, “ನೀನು ಹೇಗೂ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ” (12:13).

ಮಗುವಿಗೆ ವಿನೇ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಭಯಾನಕವಾಗಿರಬಹುದು ವಿನೇ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮ ದೇವರು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ (12:22).

ಮಗು ಅನುನೀಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು

ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು

ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸದುತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು

ಸಾಲಿ “ಇಲ್ಲ” ಎಂಬುವುದೇ ಉತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾರವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಕಲಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ದಾವೀದನು ವಿಶುದ್ಧನಿಗಲು ಎಡಬಡದೆ ಕಲಿಣವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ ಸಹ ಮಗು ಅಸುನೀಗಿತು. ಆ ಮರಣದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ದಾವೀದನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನ ಸೇವಕರು ಭಯಗೊಂಡರು. ಅವರು - “ಮಗು ಬದುಕಿರವಾಗಲೇ ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವನು ನಮ್ಮ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವದಲ್ಲ ಮಗುವಿನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ವಿನಾದರು ಕೇಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು!” (12:18).

ಸೇವಕರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುಜು ಗುಜು ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ದಾವೀದನು ಕಂಡು ಮಗು ಮೃತಿಯೊಂದಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇವಕರನ್ನು - ಮಗುವು ಸತ್ತಿತೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅವರು - ಹೌದು ಸತ್ತಿತು ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು. “ಆಗ ದಾವೀದನು ನೆಲದಿಂದೆದ್ದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತೈಲ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಯೆಹೋವನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆರಾಧನೆಮಾಡಿದನು ಅನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆಹಾರತಲಿಸಿ ಊಟಮಾಡಿದನು” (12:20). ನಾವು ಈ ದಿನ “ಅವನು ಮೋಣಕಾಲಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮುಂಜಾನೆಯ ಉಪಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಕಚೇಲಿಗೆ ಹೋದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.” ದಾವೀದನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನನ್ನಿಂದಾಗೀತೆ? ಅಂದನು (ವಚನ 23). ಉದ್ದವಾದಂಥ ದುಖವು ಅವನ ಮಗನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅದು ದಾವೀದನ ಹೃದಯವನ್ನು ನೊಂದಿಸಿತ್ತು ಎಂಥಹ ತೊಂದರೆ ಬಂದರೂ ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಹೋದನು.

ಮಗುವು ಮೃತಿಯೊಂದುವಾಗ ಪರಲೋಕದಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಸಂಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಸೇವಕರು “ಇದೇನು ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಹುಡುಗನು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಅಳುತ್ತಾ ಉಪವಾಸವಾಗಿದ್ದು; ಹುಡುಗನು ಸತ್ತಾನಂತರ ಎದ್ದು ಊಟಮಾಡಿದ ಅಂದರು” (12:21). ಅವನ ಉತ್ತರವು ಪರಿಣಿತ ಕೃತಿಯಂತಿತ್ತು:

ದಾವೀದನು ಅವರಿಗೆ - ಹುಡುಗನು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಯೆಹೋವನು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಾನು ಅಂದುಕೊಂಡು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು, ಅತ್ತನು ಈಗ ಸತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ನಾನೇಕೆ ಉಪವಾಸಮಾಡಬೇಕು? ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನನ್ನಿಂದಾದೀತೇ? ನಾನಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು (12:22, 23).

ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲ ಮೃತವಾಗಿರುವ ಮಗುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬೋಧನೆ ಗಳಿವೆ ಮಗು ಮೃತವಾಗುವಾಗ ಅದು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 18:3; 19:14). ಯಾವ ಮಗುವನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಪುನಃ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುವ ಸಂಭವವನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಅದ್ಭುತವಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಪುನಃ “ಸಂಧಿಸಬೇಕಾದರೆ” ನಾನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೋ? ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನೋ?

ದಾವೀದನು - “ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವನ ಬಳಿಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.”⁶ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಿಲೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಲೇ ಎಂಬದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಮಗುವು ಮೃತಿಯಾದವಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವರ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು

ದಾವೀದನು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಕಹಿಭಾವನೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದಿತ್ತು. ಅವನು ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ದೇವರೊಂದಿಗೆ⁷ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡ ಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ “ಅವನು ಯೆಹೋವನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆರಾಧಿಸಿದನು” (12:20). ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಜ್ಜುಕಟ್ಟಾಗಿಡಲು ಸಹಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವಂಥ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಾವೀದನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ - ದೇವರು ದಾವೀದನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು - ಆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಗನ ಹೆಸರು ಸೊಲೋಮೋನನು.

ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಬೆತ್ಸೆಬೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ಮಲಗಿದನು. ಆಕೆ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸೊಲೋಮೋನನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಯೆಹೋವನು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕ್ರೀತಿ ಸಿದನು. ಪ್ರಾವಾದಿಯಾದ ನಾತಾನನು ಯೆಹೋವನು ತನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ಆತನಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯೆದೀದ್ಯನು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು (12:24, 25).

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು ದೊರೆಯಬಹುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ವಿನೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ದೇವರ ಅನೋಲ್ಯನೃತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುವುದು ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ನೀನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನು ಅದು ನಿಜವೇ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಮಗುವಿನ ಮರಣ ಉಂಟಾಯಿತು (ತಿಳಿದಿದ್ದರು) ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ದಾವೀದನ ಪಾಪವೇ. ದಾವೀದನ ಪಾಪದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ತಕ್ಷಣದ ಸೂಚನೆಯಾಯಿತು. ²ಕೆಲವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಮಗುವಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಯ ವಾಗಿತ್ತು. ³ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವನು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. 2 ನಮವೇಲೆ 12:10-14ರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇವರು - “ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು ಅಂದನು” (ಐಜನ 11). ಹೇಗೂ ದೇವರು ಇದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ದಾವೀದನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದಾಗ, ಅಬ್ಬಾಳೋಮನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು ದೇವರು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಅಬ್ಬಾಳೋಮನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದನು. ದೇವರು ಹೇಗೆ ಮಗುವನ್ನು “ಹೊಡೆದನು” ಹೇಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾದನು ದೇವರು ತಾನೇ ಮಡಿದನೋ? ಅಥವಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಗಲುವ ರೋಗದಿಂದ ಮಗುವು ಮಡಿಯಿತೋ? ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಅದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದಂಥ, ಪಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುವುದು. ⁴ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಮೋಣಕಾಲಾಲದ ಸ್ಥಳ ದೇವರ ಮಂಜೂಷದ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಗುಡಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ⁵ಭೂಲೋಕ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಭಂದವೇ ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 22:30). ಹರಲೋಕದಲ್ಲ ನಾವು “ನಾವೇ” ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಊಹಿಸಲಾರದಂತ ದೃಶ್ಯದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ⁶ಕೆಲವು ಸತ್ಯವೇದದ ವಿವರಣೆಗಾರರು ಹೇಳುವಂತೆ ದಾವೀದನು - ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹಿಂತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ “ನಾನೇ ಅವನ ಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.” ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಸಂತೈಸುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ನೀಡಲಾರದು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮರಣದ ನಂತರದ ಜೀವಿತ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಒಂದುಬಿಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ⁷ಈ ಸ್ಥಳವು ಬಹುಶ ಮಂಜೂಷವು ಇದ್ದಂಥ ದೇವ ದರ್ಶನದ ಗುಡಾರ ದಾವೀದನು ಅದರೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಬಹುಶ ಅದು ಗಿಬೇಯೋನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರವಾಗಿತ್ತು.